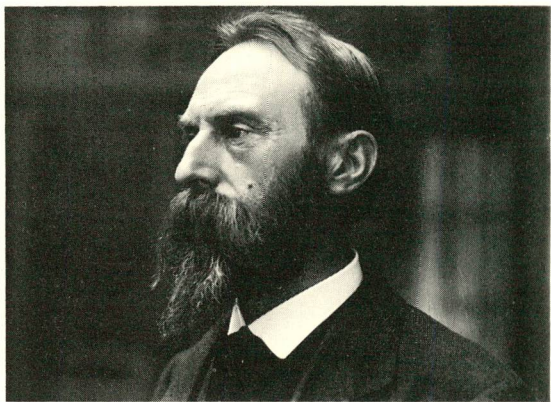

MORTELMANS, Lodewijk, componist (Antwerpen 5 februari 1868 - Antwerpen 24 juni 1952). Studeerde aan de muziekschool van zijn geboortestad en aan het Conservatorium te Brussel. In 1893 behaalde hij de Prijs van Rome. In 1901 werd hij leraar aan het Antwerps Muziekconservatorium; hij bekleedde er de functie van directeur van 1924 tot '33. In 1903 kreeg hij de leiding over de Nieuwe Concerten te Antwerpen.

Mortelmans heeft symfonische gedichten gecomponeerd, een zangspel, pianowerken en talrijke liederen (o.m. op teksten van Guido Gezelle), die het belangrijkste deel van zijn oeuvre vormen. Hierin streefde hij naar volstreekte eenheid tussen poëzie en muziek en naar uitdrukking van nauwkeurig geschakeerde gevoelens. Hij was de liederencomponist bij uitstek en bleef een Vlaming die gehecht was aan zijn land en zijn volk. Mortelmans maakte deel uit van het bestuurscomité van het Verbond van Culturele Vakverenigingen en Lichamen, dat in 1937 aan minister P. van Zeeland een verzoekschrift overhandigde waarin de culturele autonomie voorgesteld werd als een minimumeis en waarin de ontoereikendheid van het bestaande apparaat in het licht gesteld werd.

Door zijn liederen verwierf Mortelmans historische bekendheid, zowel op nationaal als op internationaal niveau. P. Gilson noemde hem terecht de „Prins van het Vlaamse lied”.

WERKEN : Orkestmuziek : o.a. *Homerische symfonie*. - Symfonische gedichten : o.a. *Helios, Mythe der Lente*. - Opera : *Kinderen der Zee*. - Kamermuziek, klaviermuziek, liederen en koorwerken.

LITERATUUR : J.L. Broeckx, *Lodewijk Mortelmans* (1945).

MARIE-THERESE BUYSENS